

NOVE CESTE

Občani Jerneja in okoliških vasi veliko dajo na lepo urejene ceste. Tako so lani zgradili kar štiri nove ceste, ki zdaj povezujejo Jernej z Zbelovim, Jernej s Spodnjimi Lažami in Zgornjimi Lažami, pa cesto od Prelovca v Brezje in končno še pot na pokopališče. Vsemu so do dalj še most čez Oplotiščico.

ČUDNI NABIRALNIKI

V Ličenci in nekaterih drugih bolj oddaljenih vaseh boste na nekaterih hišah opazili čudne poštna nabiralnika. Zaboječki imajo po več predalov, od katerih se vsak zaklepa s posebno ključavnico. To so predali posameznih družin. Pismošina, ki pride sem samo dvakrat tedensko, pošte ne raznosi po hišah, temveč jo zloži v predale poštnega nabiralnika. Domači ljudje pa poberejo pošto, kadar gredo mimo.

VELIKO MLADIH

Te dni bo končan drugi cikel predavanj politične šole v Slovenskih Konjicah, ki jo vodi Delavska univerza. Šolo v glavnem obiskujejo mladi ljudje. Trenutno pa poslušajo predavanja o družbeni ureditvi Jugoslavije, o vlogi naše države v mednarodni blagovni menjavi, o religiji, gospodarskih in družbenih problemih v občini in podobno.

ZK IN MLADINA

Prejšnji teden je Slovenske Konjice obiskal predsednik republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije Tone Kropušek, ki je za širši politični aktiv in za člane seminarja za mlade komuniste predaval o Zvezi komunistov in mladi generaciji.

18 GOSTOVANJ

Prosvetno društvo iz Loče je gotovo potolčko doseganje rekorde v številu gostovanj. Z igro »Vrnili se je« so menda gostovali že osemnajstkrat in obredili vse kraje do Ptujja in Nove Štiffe. Povsod so jih lepo sprejeli.

SE EN VODOVOD

Če se boste v teh dneh kaj vozili proti Mariboru, boste pri Stranica opazili razrito ilovnato zemljo. V globoke järke prebivalci tega območja pridno polagajo vodovodne cevi, po katerih bo dobra pitna voda pritekla ne samo v Stranice, temveč tudi v Bukovlje. Gradnja tega vodovoda je gotovo največja akcija prebivalcev tega območja v zadnjih letih.

PRIDNI CEBELARJI

Cebelarji v konjiški občini so sklenili, da bodo v osnovnih šolah ustanovili čebelarke krožke. S tem naj bi pionirje zainteresirali za to zanimivo gospodarsko dejavnost, ki med mladimi res nima veliko pristašev.

PREDAVANJA

Delavska univerza in občinski sindikalni svet Slovenske Konjice bosta v prihodnjih dneh pripravila nekaj predavanj za širši politični aktiv o novem zakonu o zdravstvenem zavarovanju in zdravstvenem varstvu.

Milijon za propagando

Nekateri trdijo, da nimajo prav tisti, ki menijo, da so občinski možje storili napak, ko so za propagando za referendum dodali milijon starih dinarjev. Prepričani so, da je referendum uspel prav zaradi dobre propagande. Njihovi »nasprotniki« pa godrnjajo, da bi bila občina napravila še boljše, če bi bila ta denar vtaknila v šolstvo. Toda, če je ta milijon pomagal pri odločitvi, s katero se bo v skladu za investicije v šolstvo zbralo 750 povsem enako težkih milijonov — in gotovo tudi je — potem se bo res bogato obrestoval. Kateri ima potemtakem prav?!

—ca

To-le so učenci enega od razredov osnovne šole v Stranica. Tisti dan, ko smo se srečali, so bili razigrani in dobre volje. Ker smo jih med odmorom slišali, kako zvonke glasove imajo, so nam potem še uradno zapeli. Najprej Tonček staro pesem o šentlovrenskem Tončku, ki so jo včasih peli na Pohorju, nato pa še drugi solisti. Če se prav spomnim, smo potem vsi skupaj zapeli še tisto »Sivala je deklica zvezdo« in zatem je nastala še fotografija za spomin na prijetno srečanje.

Foto: I. Burnik

Poreferendumuska analiza

Zreško in vitanjsko območje glasovalo proti samoprispevku

Referendum, ki so se nanj pripravljali nekaj mesecev, je končan. Za večino je bil odstotek 52,4 sicer presenečenje, v dobrem ali pa v slabem smislu. Na sploh pa velja ugotovitev, da je nekoliko razočala vitanjsko območje, ki je proti pričakovanju glasovalo proti samoprispevku. No, prav ti podatki so vsebina naslednjega sestavka.

Najvišji odstotek udeležbe so na nedeljskem referendumu zabližili v Rakovcu in Breznu III, kjer so prišli glasovati prav vsi volilci. Zanimivo je, da so tu dosegli tudi razmeroma visok odstotek tistih, ki so se odločili za samoprispevek: v Breznu 97,1, v Rakovcu III pa 75 odstotkov. Čeprav sta obe volišči v vitanjski krajevni skupnosti, pa ti rezultati niso kaj dosti pomagali pri skupnem odstotku, saj se je odločilo za samoprispevek samo 33,8 odstotka volivcev. Tudi v Zrečah so bili proti. Za uvedbo samoprispevka je glasovalo 40,1 odstotka občanov. V glavnem so se proti samoprispevku odločali ljudje, ki so zaposleni v Kovaški industriji Zreče. To je z njihove-

ga stališča — podjetje je namreč v težavah in delavci imajo zato znižane osebne dohodke tudi kar razumljivo. V Zrečah pa imajo tudi novo šolo. In če je katerega od glasovanja za samoprispevek odvrnilo to dejstvo, je gotovo narobe. Ne le, da bi bilo prav videti probleme tudi drugih, tudi zreška šola še ni dograjena. Manjka ji telovadnica in še kaj, kar bi omogočilo sodobnejši pouk.

No, najboljši skupni odstotek so zabeležili v krajevni skupnosti Slovenske Konjice, kjer se je za samoprispevek odločilo 68 odstotkov vseh, ki so prišli na volišče. V Ločah so zabeležili 57,7 odstotka, v Zbelovem 57,6, v Jerneju 51,5, v Tepanju 59 odstotkov, v Stranica 54,7, v Zečah in Poleni 48,6, v Konjiški vasi 46,1, v Gorenju 39, v Gabrovjuh — Dobrovi 48,7 in v nekaterih ostalih krajih skupaj 52,4 odstotka.

Samoprispevek je bil torej izglasovan. Denar, ki ga bodo občani, delovne organizacije in občinska skupščina plačevali pet let pa bo v marsičem spremenil pogoj konjiškega šolstva. To je bil tudi namen samoprispev-

ka, ki sicer res obremenjuje družinske proračune, se jim bo pa na drugi strani vračal v boljših učnih pogojih in — upajmo — tudi večjih učnih uspehih učencev.

I. B.

V Slovenskih Konjicah že kako leto dni gradijo ob pokopališču mrtvašnico, ki je doslej sploh niso imeli. Torej ni nobenega dvoma o potrebnosti objekta. Več pripomb pa je na račun stroškov novogradnje, kajti nekateri mislijo, da bi mrtvašnico lahko zgradili tudi s skromnejšimi sredstvi. Gre za resnično lep objekt, ki je arhitektonsko precejšnja posebnost — vsaj v konjiški občini. Ko smo se pred dnevi ogledali na gradbišču, so nam delavci »Kongrada« povedali, da bodo morebiti do letošnjega Dneva mrtvih zgradbo le izročili namenu, seveda če bo za gradnjo dovolj denarja. Točno še ni mogoče reči, koliko bo zgradba pravzaprav stala, saj se izjave nekoliko križajo. Gotovo pa je, da bo z njo rešen problem urejene sodobne mrtvišne veže za delj časa. Take naložbe pa so tudi rentabilnejše od tistih, ki jim je treba čez kratek čas spet dodajati nove in nove dinarje.

Foto: I. Burnik

SMO KRIVICNI

do prosvetnih delavcev?

Zadnje čase smo priče zelo živčnih razprav o vzgojno-izobraževalnem delu in prosvetnih delavcih. Ze veliko je bilo napisanega na ta račun. Vsakdo — ne glede na to ali ima vpogled v vzgojno-izobraževalno delo ali ne — poskuša to delo kritizirati.

Ugotavljamo, da so učno-vzgojni uspehi v zadnjih letih slabi. Takoj poskušamo odkriti vzroke, oziroma krivca za neuspeh. To je tudi prav, za neuspehe mora nekdo odgovarjati tudi v gospo-

darstvu. Tu pa takoj obsodimo prosvetarje. Pravimo, da slabo opravljajo svojo društveno dolžnost, niso zavrečni, nezainteresirani, skratka preveč pasivni. Uboji prosvetar! Kakšne oblake družbene kritike se je zgrnil nad tabo! Toda ali se kaj vprašamo, če je tega res kriv samo on. Pozabljamo na druge dejavnike, ki imajo velik vpliv na otroka. Ali dom, družba res stori vse, kar je njuna dolžnost?!

Ne zanikam, da so včasih česa krivi tudi prosvetni delavci. Pravimo, da takšni ne delajo z dušo in srcem za šolo. Le kje je njihova zavest, verjetno ne poznajo socialističnih nabel? Zavest je lepa odlika človeka, toda malo je danes takšnih, ki delajo samo zaradi zavesti. Saj smo vsi ljudje in naš obstoj je vezan na življenjske potrebnosti. Toda ali danes dajemo prosvetnim delavcem tisto, kar jim gre? Nikoli ne morejo razumeti, da so v različnih krajih tako različno nagrajani. Zdjaj pa je to še

vedno odvisno od finančnega položaja občine.

Ko bodo te stvari urejene, lahko od prosvetnih delavcev tudi zahtevamo, da se popolnoma posvetijo vzgoji in izobraževanju in jih lahko za neuspehe kritičemo tudi na odgovornost.

Jager

Glasbena šola v Ločah

Če vas pot zanese v osnovno šolo Loče, boste ob vsakem času dneva slišali vesele zvoke harmonike ali kitar, ki se razlegajo iz pionirske sobe. Kdo pa so ti glasbeniki, ki neumorno vadijo?

V Ločah je bilo vedno veliko zanimanje za glasbo. Žal pa mladi ljudje svojih nagnjenj in želja niso mogli uresničiti. Če bi se želeli naučiti igranja na ta ali oni instrument, bi se morali voziti v glasbeno šolo v Slov. Konjice. Neugodne zveze in druge ovire pa so marsikomu to onemogočile. Zato je glasbe-

na ošla iz Slov. Konjic v sodelovanju z osnovno šolo Loče, ki je brezplačno odstopila prostor, pred dvema letoma ustanovila v kraju svoj oddelek. Ze takoj na začetku se je pokazal velik interes in tako danes vadi 25 harmonikarjev in 2 kitarista pod strokovnim vodstvom tov. FRANCA ROZMANA.

Snov poučujejo po učnem načrtu, ki je predpisan za glasbene šole. Pouk je skupinski, po trije učenci v eni uri. Učenci 1. in 2. razreda morajo najprej opraviti pripraviško dobo. Izpite oprav-

ljajo na matični šoli v Slov. Konjicah. Urnik je prilagojen urniku osnovne šole.

V perspektivi je razširitev pouka še na druge instrumente kot na trobento, violino in morda še kaj. Prepričani smo lahko, da bodo ta plan že v prihodnjem šolskem letu realizirali.

Gojenci nastopajo na vseh proslavah v Ločah, bodisi da jih priredi osnovna šola, bodisi družbene organizacije. V njihovem nadaljnjem delu želimo še več uspeha.

A. K.